

Více než půlka kapříků je mezi lidmi!

O originální keramická díla bývalé elektrikářky z OKK byl největší zájem právě v podnicích Svoboda a Šverma

OSTRAVA – V rádech hodin byla na svátek hornické patronky Barbory – v pátek 4. prosince – rozprodána více než polovina keramických kapříků pro Svatobarborskou sbírku Nadace OKD. Celkem čtyři tisíce jich vyrobila v charitní dílně na historické šachtě Alexandr Jana Tomášová, bývalá provozní elektrikářka v OKK. A právě na koksovárnách šli na odbyt nejvíce!

„Po 150 kusech jsme předali na oba závody OKK. Na Svobodě se prodaly všechny, na Švermovi zůstalo jen jedenáct kapříků,“ informovala koordinátorka sbírky Zuzana Macháčková z NOKD. Přesná čísla z jednotlivých dolů a dalších podniků spřízněných se společností OKD ještě nebyla k dispozici.

„A to se ještě prodává v HBZS, OKD, Doprava, Green Gasu, naši nadační kanceláři i v recepci na ge-

Tyto krásné kapříky z keramiky si stále ještě můžete koupit na recepci ředitelství OKD nebo v kanceláři Nadace OKD.

nerálním ředitelství OKD,“ pokračovala Macháčková. Část kapříků mají studenti Vysoké školy báňské – Technické univerzity, další byli

nabízeni u obchodních domů v Ostravě a Karvině. Něco prodali u Heřmánku, v řadách zaměstnanců RPG. Kapříky kupovali i lidé v Praze!

První den sbírky bylo prostě pryč přes 2000 kusů, jeden po 30 korunách. Třeba ale zdůraznit, že někteří byli štedřejší, dávali více než stanovenou částku. Přispět na hornické sirotky a zdravotně postižené děti lze i přes banku – číslo sbírkového účtu je 342342342/0800. Výtěžek bude rozdělen na dvě poloviny – jedna Občanskému sdružení svatá Barbora, druhá organizaci Dítě s diabetem.

„Děkujeme všem spolupracovníkům, kteří sbírku na šachtách i v koksovárnách pomohli organizovat. A ještě více děkujeme všem, kteří si kapříka koupili a udělali radost nejen dětem, ale i sobě,“ řekla koordinátorka sbírky Macháčková. Do prodeje se zapojili jako brigádníci také studenti, kterým na všech provozech vycházeli vstříc. Na výsledek sbírky i osud zbytku kapříků se stále čeká.

Radek Lukša

Sáhli do kapsy pro dobrou věc

STAŘIČ, DARKOV – Všechny příspěvatelé, kteří sáhli v pátek 4. prosince do kapsy a věnovali třicet korun na Barborku, oslovit nešlo. Někteří spěchali na pracoviště, další domů, jiní chtěli být anonymní. A kompletní seznam by se stejně asi nevešel. Dali jsme slovo alespoň několika z nich – na šachtách ve Staříči a Darkově.

Vladimír Kaprál (54), vrátný Dolu Paskov: Dal jsem si kapříka na mundúr. Měl by si ho koupit každý

horník a vůbec pracovník na šachtě! Mám tu odfáráno na čelbách dvacet roků, takže chápu pomoc hornickým sirotkům. Je to moc dobrá akce.

Radek Pavlica (45), ZBZS Dolu Paskov: Proč kapřík? To je jedno-

duché, vždyť dělám na záchrance!

Něco už jsem tady samozřejmě zažil. I mrtvé kolegy, po kterých bohužel zůstaly malé děti... Myslím, že ta sbírka je záslužná věc, peníze půjdou do správných rukou.

Pavla Kasiková (49), úpravna uhlí Dolu Paskov: Koupila jsem si to pro radost. Jistě,

nejen pro svou, ale hlavně pro radost dětí z Barborky. Přispěla jsem na sirotky po hornících poprvé a vím, že jsem udělala dobrou věc.

Petr Klus (44), důlní doprava Dolu Paskov: Tak tohle je pro mě samozřejmost. Vždyť to může být někdy

dítě kohokoliv z nás. Je to nejlepší, co může být, pomáhat dětem, které ztratily někoho z rodičů. Přispívám pravidelně. Na Den horníků do kasičky pro Barborku dávám peníze jako první vždycky moje dcera.

Josef Potysz (51), důlní lokomotivář, závod 2 Dolu Darkov: Proč jsem přispěl na svatou Barborku? Člověk

rád udělá dobrý skutek. Když na to má peníze, je hezké přispět na ty, co jsou sirotci a tak. Vždyť to jsou děti našich kamarádů.

Ivan Lamoš (45), strojný úsek, závod 2 Dolu Darkov: Tu rybičku jsem koupil samozřejmě

kvůli těm dětem. Není tajemstvím, že o neštěstí není na šachtách nouze. I letos jsme tu už měli jeden smrták. Tak aspoň přispějí dětem nějakou tou korunou, snad jim to pomůže.

uzi, bk

Barborka dostala růže i penízky

DARKOV – Svatá Barbora stojící ve vestibulu závodu 2 Dolu Darkov dostala v pátek 4. prosince ke svému svátku kytičku růží a dvě kamarádky. Devatenáctiletá Klára Kišová a její o dva roky mladší kolegyně Veronika Kolínská se tu usadily s pokladničkou a v rámci svatobarborské sbírky, pořádané Nadací OKD na všech dolech v revíru, prodávaly po třicetikačce malé keramické rybičky, kapříky. Utržené peníze půjdou na podporu Občanského sdružení svatá Barbora, které pečuje o děti z hornických rodin bez táty, na iniciativu Dítě s diabetem a na chráněné dílny ostravské charity sv. Alexandra, ve kterých rybičky vyrobili. Klára i Veronika jsou z Karvině a studují střední školu Dakol v Petrovích. Ačkoliv jejich otcové na šachtách nepracují, k účasti na sbírce je nikdo přemlouvat nemusel. „Rády pomáháme lidem, kteří jsou v nouzi, a když jde o děti, je to tím milejší,“ shodly se. Havíři i ostatní pracovníci darkovské šachty se u nich zastavovali, někteří sice jen mávlí rukou, mnoho z nich si

Figurka svatě Barbory na závodu 2 Dolu Darkov dostala k svátku růže a dvě kamarádky.

ale rybičku koupilo. Do svatobarborské kasičky tak jenom na tomto jednom stanovišti přibýlo 5230 korun a také 10 polských zlotých.

bk

Hanka z karvinské hornické rodiny

STAŘIČ – „Oslovovat ty špinavé je nesmysl, ve fáračkách se peníze nenosí!“ zkušeně začínala svou brigádnickou šichtu Hana Hafková na Dole Paskov. Studentka z Karvině tady na svátek Barbory se spolužákem Štefanem Mayerem prodávala kapříky pro Svatobarborskou sbírku.

„Něco o tom vím, rodinu mám kompletně hornickou,“ vysvětlovala Hanka postávající od jedenácté hodiny

dopoledne do půl třetí odpoledne před úseky. O příspěvek žádala procházející zaměstnance, zatímco instrukcemi a dalšími kapříky vybavený kolega „koledoval“ v kancelářích.

Hančin táta fíral na karvinské Armádě, nyní bere rentu. Tamtéž pracuje bratr a současný přítel její maminky. Na stonavské šachtě ČSM naopak dělá budoucí švagr, přítel sestry.

uzi

Brigádníci Hana Hafková a Štefan Mayer na staříčské šachtě.

Mikuláš v porubském Kaštánku naděloval dvakrát

Kaštánek pro velký zájem mikulášskou nadílku opakovat.

OSTRAVA – Dvakrát se tatínek a maminky dětí z porubského Kaštánku v prvním prosincovém týdnu musely navlékat do čertovského, andělského a mikulášského kostýmu. Jedna nadílka totiž vzhledem k zájmu o toto rodinné centrum provozované ve škole v Ukrajinské ulici 1533 nestačila.

„Proti jaru se nám zvedla návštěvnost o 200 procent. Je to díky našemu programu a také nabídce kroužků,“ uvedla Monika Moricová, místopředsdkyně sdružení provozujícího Kaštánek. Tomu na rozjezd, hračky, energie a na zařízení prostor dala NOKD ve svém grantovém kole padesát tisíc korun.

Stepháněk „rohato“ maminku nepoznal.

Denní návštěvnost se zde pohybuje okolo patnácti dětí (samozřejmě s doprovodem), na mikulášské nadílky však dorazilo vždy po dvaceti rodinách. Novinkou v Kaštánku jsou sobotní otevírací hodiny s mottem „Tatínku, pojď si hrát!“ určené pro děti, jejichž otcové bývají v týdnu pracovním vytížení.

uzi